

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 11 липня 2002 р. N 956

Київ

Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 11 березня 2004 року N 313,
від 21 вересня 2011 року N 990,
від 29 травня 2013 року N 380,
від 7 серпня 2013 року N 748,
від 23 грудня 2015 року N 1097

Відповідно до [Закону України "Про об'єкти підвищеної небезпеки"](#) Кабінет Міністрів України
ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

нормативи порогових мас небезпечних речовин для ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки;

Порядок ідентифікації та обліку об'єктів підвищеної небезпеки;

Порядок декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки.

2. Міністерству праці та соціальної політики разом з Міністерством з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, Міністерством екології та природних ресурсів, Міністерством охорони здоров'я, Міністерством внутрішніх справ та Державним комітетом з будівництва та архітектури у тримісячний термін з дня прийняття цієї постанови розробити і затвердити [Методику визначення ризиків та їх прийнятних рівнів для декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки](#).

3. Покласти на Державну службу з питань праці координацію роботи центральних органів виконавчої влади, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки.

(пункт 3 із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990,
від 23.12.2015 р. N 1097)

4. Ця постанова набирає чинності з 1 жовтня 2002 року.

Прем'єр-міністр України

А. КІНАХ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2002 р. N 956

НОРМАТИВИ

порогових мас небезпечних речовин для ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки

1. Для ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки до небезпечних речовин за їх властивостями відносяться такі категорії речовин:

1) горючі (займисті) гази - гази, які утворюють у повітрі при нормальному тиску суміші, що сприяють поширенню полум'я в детонаційному чи дефлаграційному режимі або можуть горіти в повітрі в дифузійному режимі при витіканні струменем (факельне горіння), у тому числі:

горючі (займисті) стиснуті гази - гази, які знаходяться в апаратах, резервуарах або трубопроводах під тиском, що перевищує 0,1 МПа, і не можуть перебувати в рідкій фазі;

горючі (займисті) зріджені гази під тиском - гази, які знаходяться в апаратах, резервуарах або трубопроводах у рідкій фазі під тиском, що перевищує 0,1 МПа, та при температурі, що дорівнює або перевищує температуру навколишнього середовища;

горючі (займисті) кріогенно зріджені гази - гази, які знаходяться в апаратах, резервуарах або трубопроводах у рідкій фазі під тиском, що дорівнює 0,1 МПа, та при температурі нижчій від температури навколишнього середовища;

2) горючі рідини - рідини, які можуть самозайматися, а також займатися за наявності джерела горіння і самостійно горіти після його видалення. Горючі рідини з температурою спалаху, що дорівнює або менша 61° С у закритому тиглі або менша 66° С у відкритому тиглі, належать до легкозаймистих. Особливо небезпечними є легкозаймисті рідини, температура спалаху яких не перевищує 28° С (згідно з ГОСТ 12.1.044-89);

(підпункт 2 пункту 1 у редакції постанови
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

3) горючі рідини, перегріті під тиском, - горючі рідини згідно з ГОСТ 12.1.044-89, які знаходяться в апаратах, резервуарах або трубопроводах під тиском при температурі, що перевищує температуру кипіння при атмосферному тиску в 1,25 і більше разів.

Якщо рідина являє собою суміш горючих рідин, за температуру кипіння при атмосферному тиску береться температура википання половини маси рідини. Якщо даних про таку температуру немає, за температуру кипіння береться температура на початку кипіння суміші (фракції).

За розрахункову береться максимальна температура за регламентом, робочими інструкціями або іншою технічною документацією. Якщо передбачено блокування за температурою, за розрахункову береться температура блокування;

4) вибухові речовини - рідкі або тверді речовини чи суміші речовин, які під впливом зовнішніх факторів здатні швидко змінювати свій хімічний склад, а цей процес саморозповсюджуватися з виділенням великої кількості тепла і газоподібних продуктів (клас 1 згідно з ГОСТ 19433-88), у тому числі:

речовини або суміші речовин, які, згораючи в режимі детонації, утворюють ударну хвилю в повітрі;

речовини або суміші речовин, екзотермічні реакції з якими у режимі детонації, дефлаграції або теплового вибуху в оболонці (апараті, резервуарі, трубопроводі або в спеціальному виробі) призводять до руйнування цієї оболонки з утворенням ударної хвилі в повітрі та розкиданням уламків.

Вибухові речовини поділяють на ініціюючі (первинні), бризантні (вторинні) та піротехнічні.

Ініціюючі (первинні) вибухові речовини - речовини, які під впливом теплових або механічних зовнішніх факторів здатні до швидкого хімічного перетворення з виділенням тепла і газоподібних продуктів.

(абзац п'ятий підпункту 4 пункту 1 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Бризантні (вторинні) вибухові речовини - речовини, які під впливом ініціюючих вибухових речовин або значних теплових чи механічних зовнішніх факторів здатні до хімічного перетворення з виділенням тепла і газоподібних продуктів. Піротехнічні суміші - композиції на основі окислювача та горючої речовини з різними функціональними домішками, що здатні під впливом ініціюючих вибухових речовин або під значним впливом зовнішніх факторів до екзотермічних реакцій із світловим, тепловим, звуковим, реактивним або димовим (зокрема сльозогінним) ефектом;

(абзац шостий підпункту 4 пункту 1 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

5) речовини-окисники - речовини 5 класу небезпеки (згідно з ГОСТ 19433-88), у тому числі:

речовини, які підтримують горіння, викликають та/або сприяють спалахуванню інших речовин у результаті екзотермічної окисно-відновної реакції, температура розкладання яких не перевищує 65° С та/або час горіння суміші окисника яких з органічною речовиною (дубовою тирсою) не перевищує часу горіння еталонного окисника з дубовою тирсою (наприклад перманганат калію, бромат калію, перхлорат калію тощо);

органічні пероксиди (речовини з двовалентною структурою кисню, які можуть вважатися похідними пероксиду водню).

До цієї категорії відносяться речовини, які підтримують процес горіння (наприклад кисень, озон, оксиди азоту та інші речовини в зрідженому стані);

(абзац четвертий підпункту 5 пункту 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

6) високотоксичні та токсичні речовини - речовини, які мають властивості, зазначені в таблиці (ГОСТ 12.1.007-76).

Клас речовини	ГДК у повітрі робочої зони, міліграмів на 1 куб. метр	Середня смертельна доза (LD ₅₀) при потраплянні в шлунок, грамів на 1 кг ваги тіла	Середня смертельна доза (LD ₅₀) при впливі на шкіру, міліграмів на 1 кг ваги тіла	Середня смертельна концентрація (LD ₅₀) у повітрі міліграмів на 1 куб. метр	Дискримінуюча доза, міліграмів на 1 кг ваги тіла
Високотоксична	менш як 0,1	менш як 15	менш як 100	менш як 500	менш як 5
Токсична	0,1 - 1	15 - 150	100 - 500	500 - 5000	5

Токсичність речовини при пероральному впливі на тварин (дискримінуюча доза) визначено методом фіксованої дози за рекомендаціями [Конвенції про трансграничний вплив промислових аварій \(1992 рік\)](#).

До високотоксичних відносяться речовини, які за своїми біологічними властивостями та токсичністю належать до 1 класу небезпеки, а до токсичних - речовини, які за своїми біологічними властивостями та токсичністю належать до 2 класу небезпеки згідно з ГОСТ 12.1.007-76 і 12.1.005-88 та переліками граничнодопустимих концентрацій шкідливих речовин, затвердженими МОЗ.

У тих випадках, коли речовину не віднесено до визначеного класу небезпеки, це здійснюється МОЗ;

7) речовини, які становлять небезпеку для довкілля (високотоксичні для водних організмів), - речовини, які мають властивості, зазначені в таблиці, згідно з [Конвенцією про трансграничний вплив промислових аварій \(1992 рік\)](#); речовини, які можуть здійснювати тривалий негативний вплив на водне середовище.

Смертельна концентрація (LC ₅₀), при впливі на рибу протягом 96 годин, міліграмів на 1 літр	Ефективна концентрація (EC ₅₀) при впливі на дафнії протягом 48 годин, міліграмів на 1 літр	Інгібуюча концентрація (IC ₅₀) при впливі на водорості протягом 72 годин, міліграмів на 1 літр
не більш як 10	не більш як 10	не більш як 10

(підпункт 7 пункту 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

2. За видами аварій, що можуть статися виходячи з властивостей небезпечних речовин, та за впливом уражальних факторів цих аварій категорії небезпечних речовин об'єднуються в групи:

група 1 (вибух) - горючі (займисті) гази, горючі рідини, перегріті під тиском, ініціюючі (первинні), бризантні (вторинні) та піротехнічні вибухові речовини, речовини-окислювачі, речовини, які вступають у бурхливу реакцію з водою з виділенням горючих та/або вибухонебезпечних чи токсичних газів;

група 2 (пожежа) - горючі (займисті) гази, горючі рідини, горючі рідини, перегріті під тиском, речовини-окисники, а також речовини, які вступають у бурхливу реакцію з водою з виділенням горючих та/або вибухонебезпечних чи токсичних газів;

група 3 (шкідливі для людей і довкілля) - високотоксичні речовини, токсичні речовини, речовини, які становлять небезпеку для довкілля (високотоксичні для водних організмів), речовини, які становлять небезпеку для довкілля (токсичні для водних організмів) та/або можуть здійснювати довгостроковий негативний вплив на водне середовище, а також речовини, які вступають у бурхливу реакцію з водою з виділенням горючих та/або вибухонебезпечних чи токсичних газів.

3. Індивідуальними небезпечними речовинами вважаються речовини та суміші речовин, для яких встановлено значення нормативів порогових мас, що відрізняються від значень нормативів порогових мас тих категорій, до яких ці речовини можна віднести за їх властивостями (нормативи порогових мас деяких індивідуальних небезпечних речовин наведено у додатку 1, а небезпечних речовин за категоріями - у додатку 2).

Додаток 1
до нормативів
(у редакції постанови Кабінету Міністрів
України
від 21 вересня 2011 р. N 990)

НОРМАТИВИ порогових мас деяких індивідуальних небезпечних речовин

Найменування індивідуальної небезпечної речовини	Порогова маса, тонн		Категорії та групи, до яких може бути віднесена речовина	
	1 клас	2 клас	категорія	група
Алкіли свинцю	50	5	2, 3, 7, 9	1, 2, 3
Аміак	500	50	1, 8	1, 3
Амонію нітрат*	2500	350	5	1
Амонію нітрат (добрива)**	5000	1250	5	1
Арсенатний ангідрид, арсенатна кислота та/або її солі	2	1	7, 8, 9	3
Арсенітний ангідрид, арсенітна кислота та/або її солі	0,1		7, 8, 9	3
Арсеновмісний водень (арсін)	1	0,2	1, 7, 9	1, 2, 3
Ацетилен	50	5	1	1, 2
Берилій та його сполуки у перерахунку на берилій	0,01		3, 7	2, 3
Бром	50	20	6, 8, 9	1, 2, 3
Водень	50	5	1	1, 2
Вугільної кислоти дихлорангідрид (фосген)	0,75	0,3	8	3
Етилену оксид	50	5	1, 5, 8	1, 2
Кисень	2000	200	6	1, 2

Метанол	5000	500	2, 3, 9	1, 2, 3
Метилізоціанат	0,15		2, 3, 7	1, 2, 3
4,4-метилен-біс(2-хлоранілін) та/або солі в порошкоподібному стані	0,01		3, 7, 9	1, 2, 3
Нікелеві сполуки (дрібнодисперсний порошок), монооксид нікелю, діоксид нікелю, триоксид нікелю, сульфід нікелю (II), сульфід нікелю (III)	1		7	3
Поліхлоридні дибензофурані та поліхлоридні дибензодіоксини	0,001		7, 9	3
(включаючи ТХДД), розраховані із застосуванням коефіцієнта токсичного еквіваленту ТХДД***				
Пропілену оксид	50	5	2, 3, 8	1, 2
Сірки діоксид	250	25	1	1, 2
Сірки триоксид	75	7,5	8	3
Сірководень	50	5	1, 8	1, 2
Толуїдиндізоціанат	100	10	3, 7	1, 2, 3
Формальдегід (концентрація понад 90 відсотків)	50	5	1, 8, 9	1, 2, 3
Фосфористий водень (фосфін)	1	0,2	7, 9	3
Хлор	25	10	6, 8	1, 2
Хлороводень (зріджений газ)	250	25	8, 9	3
Канцерогени: 4-амінобіфеніл та/або його солі, бензидин та/або його солі, бі(хлорметилловий) ефір, хлорметилметилловий ефір, диметилкарбамілхлорид, диметилнітрозомін, гексаметилфосфористий триамід, 2-нафтиламін та/або його солі, 1,3-пропансультон-4-нітродифеніл	0,001		7, 9	3

* Масовий вміст азоту в амонію нітраті та його сумішах становить понад 28 відсотків, а водянні розчини амонію нітрату містять понад 90 відсотків азоту.

** Масовий вміст азоту в простих добривах на основі амонію нітрату, а також у складних добривах на його основі (з фосфатом та/або поташем) становить понад 28 відсотків.

*** Коефіцієнти токсичного еквіваленту (ХДД - хлордибензодіоксин, ХДФ - хлордобензофуран, Т - тетра, П - пента, Гкс - гекса, Гпт - гепта, О - окта):

1,2,3,7,8 - ПХДД 0,5

1,2,3,4,7,8 - ГксХДД 0,1

1,2,3,6,7,8 - ГксХДД 0,1

1,2,3,7,8,9 - ГксХДД	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - ГптХДД	0,01
ОХДД	0,001
2,3,7,8 - ТХДФ	0,1
2,3,4,7,8 - ПХДФ	0,5
1,2,3,7,8 - ПХДФ	0,05
1,2,3,4,7,8 - ГксХДФ	0,1
1,2,3,7,8,9 - ГксХДФ	0,1
1,2,3,6,7,8 - ГксХДФ	0,1
2,3,4,6,7,8 - ГксХДФ	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - ГксХДФ	0,01
1,2,3,4,7,8,9 - ГксХДФ	0,01
ОХДФ	0,001

(додаток 1 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Додаток 2
до нормативів
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 21 вересня 2011 р. N 990)

НОРМАТИВИ **порогових мас небезпечних речовин за категоріями**

Номер категорії	Найменування категорії небезпечних речовин	Порогова маса, тонн		Групи, до яких може бути віднесена речовина відповідної категорії
		1 клас	2 клас	
1	Горючі (займисті) гази	200	50	1, 2
2	Горючі рідини	50000	5000	2
3	Горючі рідини, перегріті під тиском	200	50	1, 2
4	Ініціюючі (первинні) вибухові речовини	50	10	1
5	Бризантні (вторинні) та піротехнічні	200	50	1

	вибухові речовини			
6	Речовини-окисники	200	50	1, 2
7	Високотоксичні речовини	20	5	3
8	Токсичні речовини	200	50	3
9	Речовини, які становлять небезпеку для навколишнього природного середовища (високотоксичні для водних організмів) та/або можуть здійснювати довгостроковий негативний вплив на водне середовище	500	200	3
10	Речовини, які вступають у бурхливу реакцію з водою з виділенням горючих та/або вибухонебезпечних чи токсичних газів	200	50	1, 2, 3

(додаток 2 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2002 р. N 956

ПОРЯДОК ідентифікації та обліку об'єктів підвищеної небезпеки

(У тексті Порядку слово "Держнаглядохоронпраці" замінено словом "Держгірпромнагляд" у відповідному відмінку, а слова "суб'єкт господарської діяльності" в усіх відмінках і формах числа - словами "суб'єкт господарювання" у відповідному відмінку і числі згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21 вересня 2011 року N 990)

(У тексті Порядку слово "Держгірпромнагляд" у всіх відмінках замінено словом "Держпраці" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2015 року N 1097)

1. Дія цього Порядку поширюється на всіх суб'єктів господарювання, у власності або користуванні яких є об'єкти, де можуть використовуватися або виготовляються, переробляються, зберігаються чи транспортуються небезпечні речовини (далі - потенційно небезпечні об'єкти), а також на всіх суб'єктів господарювання, які мають намір розпочати будівництво потенційно небезпечних об'єктів.

Вимоги цього Порядку не застосовуються до ідентифікації та обліку:

абзац третій пункту 1 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

потенційно небезпечних об'єктів, віднесених до таких у зв'язку з наявністю на них радіоактивних речовин, крім складових частин цих об'єктів з небезпечними речовинами, що зазначені у додатках 1 і 2 до нормативів порогових мас небезпечних речовин для ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки, затверджених цією постановою (далі - нормативи);

(абзац четвертий пункту 1 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

потенційно небезпечних об'єктів розвідки, видобутку та розробки корисних копалин, включаючи розвідку та розробку морського дна, наявність небезпечних речовин у яких обумовлена природними явищами, а їх кількість не може контролюватися;

небезпечних речовин, що перевозяться за межами підприємства автомобільним, залізничним, авіаційним, річковим та морським транспортом;

(абзац шостий пункту 1 у редакції постанови
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

гідротехнічних споруд;

потенційно небезпечних об'єктів, що належать до таких у зв'язку із наявністю на них відходів, крім тих, на яких можливе кількісне визначення небезпечних речовин відповідно до нормативів.

(пункт 1 доповнено абзацом згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в [Законі України "Про об'єкти підвищеної небезпеки"](#), а також у ДСТУ 2156-93 (Безпечність промислових підприємств. Терміни та визначення) і ДСТУ 2960-94 (Організація промислового виробництва. Основні поняття. Терміни та визначення).

Ідентифікація об'єктів підвищеної небезпеки

3. Суб'єкт господарювання, у власності або користуванні якого є хоча б один потенційно небезпечний об'єкт чи який має намір розпочати будівництво такого об'єкта, організовує проведення його ідентифікації.

4. Потенційно небезпечний об'єкт вважається об'єктом підвищеної небезпеки відповідного класу у разі, коли значення сумарної маси небезпечної або декількох небезпечних речовин, що використовуються або виготовляються, переробляються, зберігаються чи транспортуються на об'єкті, дорівнює або перевищує встановлений норматив порогової маси.

(пункт 4 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

5. Потенційно небезпечним об'єктом вважається апарат або сукупність пов'язаних між собою потоками в технологічний цикл апаратів, об'єднаних за адміністративною та/або територіальною ознакою.

Потенційно небезпечним об'єктом за адміністративною ознакою вважається структурний підрозділ (виробництво, цех, відділення, дільниця, тощо) суб'єкта господарювання.

У разі коли відстань між потенційно небезпечними об'єктами за адміністративною ознакою не досягає 500 метрів, вони вважаються одним потенційно небезпечним об'єктом.

У разі коли до складу потенційно небезпечного об'єкта за адміністративною ознакою входять дільниці, відділення або окремі установки з небезпечними речовинами, що знаходяться на відстані понад 500 метрів одна від одної, вони вважаються окремими потенційно небезпечними об'єктами.

Потенційно небезпечними об'єктами магістральних нафтопроводних, нафтопродуктопроводних та інших трубопроводних систем для транспортування рідких небезпечних речовин є дільниці лінійної частини магістральних трубопроводів між лінійною запірною арматурою; перекачувальні станції з резервуарними парками; основні та резервні нитки переходів магістральних трубопроводів через руслову та заплавну частину водних перепон (між запірною арматурою на протилежних берегах).

(пункт 5 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Потенційно небезпечними об'єктами газотранспортних підприємств є дільниці магістральних газопроводів у межах зони обслуговування структурних підрозділів таких підприємств; компресорні станції з вузлом підключення (від вхідного охоронного крана до вихідного); газорозподільні станції; підземні сховища газу; автомобільні газонаповнювальні компресорні станції.

(пункт 5 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Дільниці багатониткових магістральних газопроводів чи магістральні газопроводи, які проходять у межах одного технологічного коридору і відстань між осями яких становить менш як 500 метрів, є одним потенційно небезпечним об'єктом. Якщо відстань між дільницями газопроводів багатониткових систем у межах зони обслуговування одного газотранспортного підприємства перевищує 500 метрів, такі дільниці є окремими потенційно небезпечними об'єктами.

(пункт 5 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Потенційно небезпечними об'єктами систем постачання природного газу до обласних центрів, міст обласного значення, населених пунктів одного або кількох адміністративних районів є газопроводи високого тиску I і II категорій та газопроводи середнього тиску всіх діаметрів (без дворових вводів), що перебувають на балансі спеціалізованих підприємств газового господарства.

(пункт 5 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Потенційно небезпечними об'єктами систем постачання скрапленого вуглеводневого газу є газонаповнювальні станції та пункти, проміжні склади балонів, автомобільні газозаправні станції та пункти, резервуарні установки, групові газобалонні установки.

(пункт 5 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

6. Під час проведення ідентифікації для кожного потенційно небезпечного об'єкта розраховується сумарна маса кожної небезпечної речовини із зазначених у нормативах порогових мас індивідуальних небезпечних речовин або кожної небезпечної речовини, яка за своїми властивостями може бути віднесена до будь-якої категорії або до декількох категорій небезпечних речовин згідно із зазначеними нормативами.

У разі коли небезпечна речовина може бути віднесена одночасно до кількох категорій небезпечних речовин, використовується значення речовини у тій категорії, в якій її порогова маса найменша.

(пункт 6 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

У разі коли сумарна маса жодної індивідуальної небезпечної речовини або небезпечної речовини будь-якої категорії не перевищує 1 відсотка порогової маси небезпечних речовин другого класу, об'єкт не відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки.

(пункт 6 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

7. За сумарну масу небезпечної речовини береться:

1) для сховищ (резервуарів) - сумарна маса небезпечної речовини, що може в них знаходитися при повному завантаженні відповідно до технологічного регламенту, проектної або іншої документації. При цьому обов'язково зазначається, для яких обсягів речовини виконувалися розрахунки. У разі зміни норм завантаження процедура ідентифікації виконується повторно згідно з вимогами цього Порядку;

2) для технологічних установок - максимальна сумарна маса, що може знаходитися в апаратах і трубопроводах відповідно до технологічного регламенту, умов процесу та правил експлуатації;

3) для обладнання колонного типу - сумарна маса небезпечної речовини при максимальному рівні рідини на тарілках. Для апаратів, у яких застосовуються наповнювачі з пористим інертним середовищем, сумарна маса небезпечної речовини визначається з урахуванням максимального обсягу вільного простору;

4) для лінійної частини магістральних нафтопровідних, нафтопродуктопровідних та інших трубопровідних систем для транспортування рідких небезпечних речовин - сумарна маса небезпечної речовини, що міститься у лінійній частині трубопроводу між двома запірними пристроями, і сумарна маса, що може виділитися протягом часу, встановленого для виявлення витoku речовини та здійснення перекриття запірних пристроїв, згідно з технологічним регламентом та проектною документацією, а для внутрішньозаводських трубопроводів - сумарна маса небезпечної речовини у всьому трубопроводі.

Для розрахунку сумарної маси нафти, нафтопродуктів та інших небезпечних речовин використовуються параметри проектного режиму експлуатації магістральних трубопроводів і технологічного обладнання та проектна ємність резервуарних парків;

(підпункт 4 пункту 7 у редакції постанови
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

4¹) для лінійної частини магістральних газопроводів - сумарна маса небезпечної речовини, що міститься в дільниці газопроводу між лінійною запірною арматурою, включаючи резервні нитки, технологічні перемички і відгалуження, та сумарна маса, що може виділитися протягом часу, встановленого для виявлення витoku речовини та здійснення ручного перекриття лінійної запірної арматури згідно з технологічним регламентом та проектною документацією.

Сумарна маса газу визначається з урахуванням проектних значень робочого тиску газу на дільницях магістральних газопроводів та у технологічному обладнанні;

(пункт 7 доповнено підпунктом 4¹ згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

4²) для систем постачання природного газу до населених пунктів та адміністративних районів - сумарна маса природного газу, що міститься в системі за умови дотримання проектного значення тиску, яка встановлюється шляхом визначення суми:

маси газу, що міститься в газопроводах високого тиску I і II категорій всіх діаметрів, з урахуванням маси газу, що може виділитися із системи протягом встановленого строку, необхідного для локалізації аварійної ситуації;

маси газу, що міститься в газопроводах середнього тиску всіх діаметрів, урахуваючи масу газу, що може виділитися із системи протягом встановленого строку, необхідного для локалізації аварійної ситуації.

Під час проведення розрахунків маса газу, що міститься у дворових вводах, не враховується.

Системи газопостачання, що перебувають на балансі відомчих споживачів, ідентифікуються їх власником у складі виробництв, що споживають природний газ;

(пункт 7 доповнено підпунктом 4² згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

4³) для міжцехових, внутрішньоцехових, внутрішньоскладських трубопроводів - сумарна маса небезпечної речовини у всьому трубопроводі;

(пункт 7 доповнено підпунктом 4³ згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

5) для операцій зливу-наливу - сумарна маса небезпечної речовини в залізничних або автомобільних цистернах, у вантажних танках суден під час проведення технологічних операцій.

Для розрахунків використовуються значення проектної ємності і проектної кількості цистерн або танків, які можуть встановлюватися на естакаді або причалі одночасно.

(підпункт 5 пункту 7 у редакції постанови
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

8. Пункт 8 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

9. Потенційно небезпечний об'єкт відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки 1 класу, якщо сумарна маса хоча б однієї індивідуальної небезпечної речовини або небезпечної речовини однієї категорії на потенційно небезпечному об'єкті, що розрахована згідно з пунктами 6 і 7 цього Порядку, дорівнює пороговій масі небезпечних речовин 1 класу згідно з додатками 1 і 2 до нормативів або перевищує таку масу.

У разі коли сумарна маса жодної індивідуальної небезпечної речовини або небезпечної речовини будь-якої категорії не перевищує порогову масу небезпечних речовин 1 класу, за її властивостями визначаються категорії, до яких вона може бути віднесена згідно з пунктом 1 нормативів та додатком 1 до них. Порогова маса небезпечних речовин кожної категорії розраховується відповідно до пункту 10 цього Порядку.

Якщо індивідуальна небезпечна речовина за своїми властивостями може бути віднесена до кількох категорій, її сумарна маса враховується під час визначення сумарної маси небезпечних речовин у кожній категорії, до якої вона може бути віднесена.

(пункт 9 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

10. Порогову масу небезпечних речовин однієї групи або категорії визначають за формулою

$$Q_{пгк} = \sum q_i : \sum (q_i / Q_i) ,$$

де $Q_{пгк}$ - порогова маса небезпечних речовин однієї групи або категорії;

q_i - сумарна маса небезпечної речовини або категорії небезпечної речовини, що перебуває на об'єкті;

Q_i - норматив порогової маси небезпечної речовини або категорії небезпечної речовини відповідного класу;

i - змінюється від 1 до n , де n - загальна кількість індивідуальних небезпечних речовин та категорій небезпечних речовин.

Розрахунок значення порогової маси небезпечних речовин однієї категорії або групи для 1 класу проводиться з використанням значення Q_i для 1 класу і для 2 класу - з використанням значення Q_i для 2 класу згідно з додатками 1 і 2 до нормативів.

Якщо речовина, зазначена у додатку 1 до нормативів, належить за своїми властивостями також до однієї з категорій речовин, зазначених у додатку 2 до нормативів, визначення $Q_{пгк}$ здійснюється з урахуванням порогової маси, наведеної в додатку 1 до нормативів.

(пункт 10 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

11. Потенційно небезпечний об'єкт відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки 1 класу, якщо сумарна маса небезпечних речовин хоча б однієї категорії, що визначена згідно з пунктом 9 цього Порядку, дорівнює пороговій масі небезпечних речовин 1 класу цієї категорії, визначеній відповідно до пункту 10 цього Порядку, або перевищує таку масу.

(пункт 11 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

12. У разі коли сумарна маса небезпечних речовин жодної категорії, що визначена згідно з пунктом 10 цього Порядку, не перевищує порогову масу небезпечних речовин 1 класу для цієї категорії, за властивостями індивідуальних небезпечних речовин і категорій небезпечних речовин визначаються групи, до яких вони можуть бути віднесені згідно з пунктом 2 нормативів. Порогова маса небезпечних речовин зазначених груп розраховується згідно з пунктом 10 цього Порядку.

Якщо небезпечна речовина за своїми властивостями може бути віднесена до кількох груп, її сумарна маса враховується у кожній групі, до якої вона може бути віднесена.

У разі коли небезпечна речовина може бути віднесена одночасно до кількох груп небезпечних речовин, під час визначення класу небезпеки використовується зазначення речовини у тій групі, де її розрахована порогова маса найменша.

(пункт 12 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

13. Пункт 13 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

14. Потенційно небезпечний об'єкт відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки 1 класу, якщо сумарна маса небезпечних речовин хоча б однієї групи дорівнює пороговій масі небезпечних речовин 1 класу для цієї групи, визначеній відповідно до пункту 10 цього Порядку, або перевищує таку масу.

(пункт 14 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

15. Якщо сумарні маси всіх індивідуальних небезпечних речовин, категорій або груп небезпечних речовин, визначені згідно з пунктами 6 - 12 цього Порядку, менші за нормативи порогової маси небезпечних речовин 1 класу, але хоча б одна з них дорівнює нормативу порогової маси небезпечних речовин 2 класу згідно з додатками 1 і 2 до нормативів чи нормативу, розрахованому згідно з пунктом 10 цього Порядку, або перевищує їх, потенційно небезпечний об'єкт відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки 2 класу.

Якщо сумарні маси всіх індивідуальних небезпечних речовин, категорій або груп небезпечних речовин, визначені згідно з пунктами 6 - 12 цього Порядку, менші за нормативи порогової маси небезпечних речовин 2 класу згідно з додатками 1 і 2 до нормативів або нормативи, розраховані згідно з пунктом 10 цього Порядку, потенційно небезпечний об'єкт не відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки.

(пункт 15 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

16. У разі коли найменша відстань від елементів потенційно небезпечного об'єкта до елементів селитебної території або промислових об'єктів не перевищує 500 метрів для небезпечних речовин 1 і 2 групи і 1000 метрів для небезпечних речовин 3 групи, пороговою масою вважається маса небезпечних речовин, визначена за формулою

$$Q_{ir} = Q_i \cdot (R_x / R_{II})^2$$

де Q_{ir} - порогова маса небезпечних речовин;

Q_i - встановлений або розрахований згідно з пунктом 10 цього Порядку норматив порогової маси 2 класу;

R_x - відстань від потенційно небезпечного об'єкта до межі найближчого елемента селитебної території або промислового об'єкта;

R_{II} - гранична відстань від потенційно небезпечного об'єкта до найближчого промислового об'єкта або елемента селитебної території, починаючи з якої проводиться перерахунок нормативу порогової маси (для речовин 1 і 2 групи R_{II} дорівнює 500 метрів, для речовин 3 групи R_{II} дорівнює 1000 метрів).

У разі коли Q_{ir} менше 1 відсотка встановленого або розрахованого згідно з пунктом 10 цього Порядку нормативу порогової маси 2 класу, порогова маса приймається рівною 1 відсотку незалежно від відстані потенційно небезпечного об'єкта до елементів селитебної території.

Селитебна територія - ділянки житлових будинків, громадських установ, будівель та споруд, зокрема навчальних, проектних, науково-дослідних та інших інститутів без дослідних виробництв, внутрішньоселитебна, вулично-дорожня і транспортна мережа, площі, парки, сади, сквери, бульвари, інші об'єкти зеленого будівництва і місця загального користування (ДБН 360-92**, пункт 2.2). Характеристика елементів селитебної території затверджується Мінрегіоном.

Вимоги цього пункту не поширюються на потенційно небезпечні об'єкти лінійної частини магістральних продуктопроводів у межах охоронних зон.

(пункт 16 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

17. У разі коли найменша відстань від елементів потенційно небезпечного об'єкта до елементів селитебної території або промислових об'єктів не досягає 500 метрів для небезпечних речовин 1 і 2 групи та 1000 метрів для речовин 3 групи і сумарна маса хоча б однієї з усіх видів небезпечних речовин або хоча б однієї категорії чи групи небезпечних речовин, що розрахована згідно з пунктами 6 - 12 цього Порядку, дорівнює пороговій масі небезпечних речовин 2 класу, що розрахована згідно з пунктом 16 цього Порядку, або перевищує таку масу, потенційно небезпечний об'єкт відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки 2 класу, а якщо менша - потенційно небезпечний об'єкт не відноситься до об'єктів підвищеної небезпеки.

Вимоги цього пункту не поширюються на потенційно небезпечні об'єкти лінійної частини магістральних продуктопроводів у межах охоронних зон.

(пункт 17 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

18. Суб'єкт господарювання складає повідомлення про результати ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки за формою ОПН-1 (додаток 1) і надсилає його у двотижневий термін відповідним територіальним органам Держпраці, ДСНС, Держекоінспекції, державної санітарно-

епідеміологічної служби, Держархбудінспекції, а також відповідній місцевій держадміністрації або виконавчому органу місцевої ради (далі - уповноважені органи).

(абзац перший пункту 18 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990, від 29.05.2013 р. N 380, від 07.08.2013 р. N 748)

Дані про об'єкти підвищеної небезпеки, які є державною або комерційною таємницею, подаються суб'єктом господарювання з урахуванням вимог відповідних нормативно-правових актів.

Місцеві держадміністрації або виконавчі органи місцевих рад публікують відомості про об'єкти підвищеної небезпеки за формою згідно з додатком 4 в друкованих засобах масової інформації регіональної сфери розповсюдження протягом 30 днів після отримання повідомлення.

(абзац третій пункту 18 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Повідомлення про результати ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки військового призначення надсилаються до Міноборони.

(пункт 18 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

19. Суб'єкт господарювання, у власності або користуванні якого є об'єкти підвищеної небезпеки, проводить у шестимісячний строк їх повторну ідентифікацію у разі:

зміни умов виробництва, номенклатури небезпечних речовин або їх кількості;

внесення змін до законодавства у сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки;

будівництва в прилеглих районах нових об'єктів, якщо це впливає на зміст відомостей, наведених у повідомленні про результати ідентифікації;

зміни власника об'єкта.

(пункт 19 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

20. У разі проведення повторної ідентифікації суб'єкт господарювання повідомляє у двотижневий термін уповноважені органи про зміни порівняно з попередньою ідентифікацією. Інформація подається тільки за тими розділами повідомлення форми ОПН-1, в які вносилися зміни.

21. Результати ідентифікації та розрахунки, на підставі яких вона проводилася, зберігаються суб'єктом господарювання протягом 25 років.

У разі припинення юридичної особи (смерті фізичної особи) - суб'єкта господарювання зазначені документи підлягають передачі правонаступникові (спадкоємцеві), а у разі його відсутності - до державного архіву.

У разі відчуження об'єкта підвищеної небезпеки зазначені документи передаються його новому власнику.

Ведення обліку об'єктів підвищеної небезпеки

22. Уповноважені органи ведуть облік об'єктів підвищеної небезпеки на підставі повідомлень про результати ідентифікації.

(абзац перший пункту 22 із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990, від 23.12.2015 р. N 1097)

Абзац другий пункту 22 виключено

(згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

23. Державний реєстр об'єктів підвищеної небезпеки веде Держпраці (додаток 2).

Державний реєстр об'єктів підвищеної небезпеки військового призначення веде Міноборони.

(пункт 23 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

24. Включення об'єкта підвищеної небезпеки до Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки здійснюється протягом 30 робочих днів після подання суб'єктом господарювання до територіального органу Держпраці повідомлення про результати ідентифікації.

У разі надання суб'єктом господарювання неповної інформації про результати ідентифікації, що передбачена повідомленням форми ОПН-1, Держпраці письмово повідомляє про це суб'єкта господарювання. Реєстрація об'єкта підвищеної небезпеки проводиться протягом 30 робочих днів після надання суб'єктом господарювання необхідних матеріалів.

Держпраці не може вимагати інформацію та документи, не передбачені цим Порядком.

25. Територіальний орган Держпраці не пізніше ніж через десять робочих днів після реєстрації об'єкта підвищеної небезпеки письмово повідомляє суб'єктові господарювання про включення такого об'єкта до Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки.

(абзац перший пункту 25 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 23.12.2015 р. N 1097)

Суб'єкт господарювання письмово повідомляє про включення об'єкта підвищеної небезпеки до Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки іншим уповноваженим органам.

(пункт 25 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990, абзац другий пункту 25 у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 23.12.2015 р. N 1097)

У разі коли за результатами ідентифікації об'єкти не віднесено до об'єктів підвищеної небезпеки, територіальний орган Держпраці надсилає суб'єктові господарювання інформацію про результати ідентифікації.

(пункт 25 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

26. Держпраці публікує до 1 березня поточного року в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації дані про об'єкти підвищеної небезпеки, включені до Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки станом на 31 грудня попереднього року.

(абзац перший пункту 26 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Держпраці розміщує та постійно оновлює електронну версію відомостей про об'єкти підвищеної небезпеки згідно з додатком 4 на власному веб-сайті у мережі Інтернет відповідно до Порядку оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 січня 2002 р. N 3 (Офіційний вісник України, 2002 р., N 2, ст. 57).

(абзац другий пункту 26 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Дані про об'єкти підвищеної небезпеки, які є державною або комерційною таємницею, оприлюднюються Держпраці з урахуванням вимог відповідних нормативно-правових актів.

Інформація про об'єкти підвищеної небезпеки військового призначення оприлюднюється Міноборони з урахуванням вимог відповідних нормативно-правових актів.

(пункт 26 доповнено абзацом згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

27. Виключення об'єкта підвищеної небезпеки з Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки здійснюється за рішенням територіального органу Держпраці на підставі звернення та усіх необхідних документів, які подаються суб'єктом господарювання до територіальних органів Держпраці, у разі:

(абзац перший пункту 27 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

проведення змін, що призвели до зменшення на об'єкті підвищеної небезпеки сумарної маси небезпечних речовин порівняно з найменшим нормативом порогової маси відповідно до нормативів порогових мас або розрахованої відповідно до пунктів 12 і 16 цього Порядку;

ліквідації або виведення з експлуатації (списання з балансу) об'єкта підвищеної небезпеки.

Про прийняте рішення територіальний орган Держпраці повідомляє суб'єкта господарювання письмово протягом 30 днів після одержання відповідного звернення. У разі відмови щодо виключення об'єкта підвищеної небезпеки з Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки суб'єкту господарювання надається обґрунтована відповідь.

(абзац четвертий пункту 27 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

28. Суб'єкти господарювання несуть відповідальність згідно із законодавством за своєчасне, повне і достовірне проведення ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки.

Додаток 1
до Порядку ідентифікації та обліку
об'єктів підвищеної небезпеки

Форма ОПН-1

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада, підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

керівника суб'єкта господарської діяльності)

_____ 200_ р.

М. П.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про результати ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки

(повна і скорочена назва суб'єкта господарської діяльності)

(форма власності)

(ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності)

(орган, до сфери управління якого належить суб'єкт господарської діяльності)

(прізвище, ім'я, по батькові та номер телефону керівника суб'єкта господарської діяльності)

(посада, прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону, факс, електронна адреса

відповідальної особи)

(юридична адреса суб'єкта господарської діяльності)

1. Відомості про потенційно небезпечні об'єкти

Основний вид виконуваних робіт, пов'язаних з небезпечними речовинами.

Перелік основних технологічних процесів, пов'язаних з небезпечними речовинами.

Умови приймання і зберігання сировини.

Умови зберігання та відвантаження продукції.

Перелік основних структурних підрозділів.

Розташування основних структурних підрозділів на майданчику (майданчиках).

Розташування на місцевості та відстань від потенційно небезпечних об'єктів до промислових об'єктів або елементів селитебної території.

абзац дев'ятий пункту 1 виключено

абзац десятий пункту 1 виключено

абзац одинадцятий пункту 1 виключено

абзац дванадцятий пункту 1 виключено

абзац тринадцятий пункту 1 виключено

абзац чотирнадцятий пункту 1 виключено

2. Перелік потенційно небезпечних об'єктів з небезпечними речовинами, виділених для ідентифікації, у тому числі тих, що ідентифіковані як об'єкти підвищеної небезпеки

Найменування потенційно небезпечного об'єкта, виділеного для ідентифікації, та його склад	Місце розташування потенційно небезпечного об'єкта	Найменування, маса, категорія небезпечної речовини чи групи небезпечних речовин, що використовуються або виготовляються, переробляються, зберігаються чи транспортуються на об'єкті	Найменування або категорія небезпечної речовини чи групи небезпечних речовин, за якими проводилася ідентифікація об'єкта	Результати ідентифікації (належить до об'єктів підвищеної небезпеки відповідного класу, не належить до об'єктів підвищеної небезпеки)
---	--	---	--	---

Інших потенційно небезпечних об'єктів та об'єктів підвищеної небезпеки, крім зазначених, не визначено.

3. Маса небезпечних речовин, що знаходяться на потенційно небезпечних об'єктах.

Для кожного потенційно небезпечного об'єкта, зазначеного у пункті 2, по кожному виробництву, дільниці, установці, апарату тощо, що входять до його складу, виявлені небезпечні речовини, розрахована маса кожної небезпечної речовини, сумарна маса небезпечних речовин подається у таблиці.

Найменування потенційно небезпечного об'єкта	Найменування виробництва (дільниці, установки, апарата тощо), які входять до складу потенційно небезпечного об'єкта	Найменування небезпечної речовини та її маса, тонн	Маса індивідуальної небезпечної речовини і маса небезпечної речовини кожної категорії, до якої вона може бути віднесена за нормативами порогових мас										
			Індивідуальна речовина	Номер категорії за нормативами порогових мас									
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Усього

4. Перелік нормативно-правових актів, нормативних документів, довідкових та науково-технічних видань, що використовувалися під час проведення ідентифікації.

5. Відомості про організацію, що провела ідентифікацію (заповнюється у разі проведення ідентифікації іншим суб'єктом господарської діяльності).

Повна і скорочена назва.

Юридична адреса.

Ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності.

Зареєстрований вид діяльності (код згідно з КВЕД).

Звіт склав

_____ (посада)

_____ (підпис)

_____ (ініціали та прізвище)

(додаток 1 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Додаток 2
до Порядку проведення ідентифікації та
обліку об'єктів підвищеної безпеки

ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР об'єктів підвищеної безпеки

№
Найменування та юридична адреса суб'єкта господарської діяльності
Номер об'єкта підвищеної безпеки
Клас підвищеної безпеки
Найменування об'єкта підвищеної безпеки і його склад
Місце розташування об'єкта підвищеної безпеки
Найменування, категорія небезпечної речовини, група небезпечних речовин, за якими проводилася ідентифікація об'єкта
Маса небезпечної речовини (небезпечних речовин)
Код об'єкта підвищеної безпеки у Державному реєстрі об'єктів підвищеної безпеки
Реєстраційний номер (код) декларації безпеки об'єкта підвищеної безпеки у Державному реєстрі об'єктів підвищеної безпеки
Примітки

(додаток 2 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Додаток 3
до Порядку ідентифікації та обліку
об'єктів підвищеної небезпеки

Зразок

Державний Герб України

СВІДОЦТВО
про державну реєстрацію об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки

Додаток 3 виключено

(додаток 3 із змінами, внесеними згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990,
виключено згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 23.12.2015 р. N 1097)

Додаток 4
до Порядку ідентифікації та обліку
об'єктів підвищеної безпеки

ВІДОМОСТІ про об'єкти підвищеної безпеки

№	Найменування та місцезнаходження суб'єкта господарювання	Номер об'єкта підвищеної безпеки	Клас підвищеної безпеки	Найменування об'єкта підвищеної безпеки	Код об'єкта підвищеної безпеки у Державному реєстрі об'єктів підвищеної безпеки	Реєстраційний номер декларації безпеки об'єкта підвищеної безпеки у Державному реєстрі об'єктів підвищеної безпеки та дата її реєстрації	Примітки
---	--	-------------------------------------	-------------------------	--	---	--	----------

(Порядок доповнено додатком 4 згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2002 р. N 956

ПОРЯДОК декларування безпеки об'єктів підвищеної безпеки

(У тексті Порядку слово "Держнаглядохоронпраці" замінено словом "Держгірпромнагляд" у відповідному відмінку, а слова "суб'єкт господарської діяльності" в усіх відмінках і формах числа - словами "суб'єкт господарювання" у відповідному відмінку і числі згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21 вересня 2011 року N 990)

(У тексті Порядку слово "Держгірпромнагляд" у всіх відмінках замінено словом "Держпраці" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2015 року N 1097)

1. Дія цього Порядку поширюється на всіх суб'єктів господарювання, у власності або користуванні яких є об'єкти підвищеної небезпеки, а також на всіх суб'єктів господарювання, які мають намір розпочати будівництво об'єктів підвищеної небезпеки.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в [Законі України "Про об'єкти підвищеної небезпеки"](#), а також ДСТУ 2156-93 (Безпечність промислових підприємств. Терміни та визначення), ДСТУ 2960-94 (Організація промислового виробництва. Основні поняття. Терміни та визначення).

3. Суб'єкт господарювання, у власності або користуванні якого є хоча б один об'єкт підвищеної небезпеки, організовує розроблення і складання декларації безпеки об'єкта підвищеної небезпеки (далі - декларація безпеки) відповідно до вимог цього Порядку.

Декларація безпеки складається за формою згідно з додатком 1 на основі дослідження суб'єктом господарювання ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику виникнення аварій (далі - рівня ризику), що пов'язані з експлуатацією цих об'єктів.

(абзац другий пункту 3 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

4. Для об'єктів підвищеної небезпеки, що експлуатуються, декларація безпеки складається як самостійний документ, а для об'єктів підвищеної небезпеки, що будуються (реконструюються, ліквідуються), - як складова частина відповідної проектної документації.

За наявності на одному виробничому майданчику декількох об'єктів підвищеної небезпеки складається одна декларація безпеки.

5. Декларація безпеки повинна включати:

результати всебічного дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику;

оцінку готовності до експлуатації об'єкта підвищеної небезпеки відповідно до вимог безпеки промислових об'єктів;

перелік прийнятих з метою зниження рівня ризику рішень і здійснених з метою запобігання аваріям заходів;

відомості про заходи щодо локалізації і ліквідації можливих наслідків аварій.

Для об'єкта підвищеної небезпеки, що експлуатується або ліквідується, подається інформація про заходи, що здійснюються, і про ті, що плануються.

Для об'єкта підвищеної небезпеки, що будується або реконструюється, подається інформація про заходи, які передбачені проектною документацією та плануються до здійснення під час експлуатації.

6. Для об'єктів підвищеної небезпеки, які ідентифіковані як об'єкти підвищеної небезпеки 1 класу, результати дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику, а також обґрунтування прийнятих щодо безпечної експлуатації та локалізації і ліквідації наслідків аварій рішень подаються в декларації безпеки у розділі "Розрахунково-пояснювальна частина".

Оцінка рівня ризику проводиться згідно з Методикою визначення ризиків та їх прийнятних рівнів для декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки.

7. Суб'єкт господарювання проводить відповідно до вимог [Законів України "Про екологічну експертизу"](#), ["Про наукову та науково-технічну експертизу"](#) і пунктів 19 - 27 цього Порядку експертизу повноти дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику, а також обґрунтованості та достатності прийнятих щодо зменшення рівня ризику, готовності до дій з локалізації і ліквідації наслідків аварій рішень (далі - експертиза).

Фінансування проведення експертизи покладається на суб'єкта господарювання.

8. Декларація безпеки разом з позитивним висновком експертизи подається відповідним територіальним органам Держпраці, ДСНС, Держекоінспекції, державної санітарно-епідеміологічної служби, Держархбудінспекції, а також відповідній місцевій держадміністрації або виконавчому органу місцевої ради (далі - уповноважені органи):

(абзац перший пункту 8 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 р. N 313,
від 21.09.2011 р. N 990,
від 29.05.2013 р. N 380,
від 07.08.2013 р. N 748)

для об'єктів підвищеної небезпеки, що на дату набрання чинності цим Порядком експлуатуються або ліквідуються, - протягом року після державної реєстрації об'єкта підвищеної небезпеки;

для об'єктів підвищеної небезпеки, експлуатація яких планується, - разом із заявою на отримання дозволу на експлуатацію відповідно до [Закону України "Про об'єкти підвищеної небезпеки"](#).

Дані про об'єкти підвищеної небезпеки, які є державною або комерційною таємницею, подаються суб'єктом господарювання з урахуванням вимог відповідних нормативно-правових актів.

Декларації безпеки об'єктів підвищеної небезпеки військового призначення подаються разом з позитивним експертним висновком у порядку, встановленому Міноборони.

(пункт 8 доповнено абзацом згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

9. Місцеві держадміністрації або виконавчі органи місцевих рад протягом 30 днів після отримання декларації безпеки оприлюднюють у друкованих засобах масової інформації регіональної сфери розповсюдження відомості про об'єкт підвищеної небезпеки, а саме:

(абзац перший пункту 9 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

найменування суб'єкта господарювання, у власності або користуванні якого є об'єкт підвищеної небезпеки;

посаду, прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону (факсу) посадової особи суб'єкта господарювання, відповідальної за інформування та взаємодію з громадськістю;

абзац четвертий пункту 9 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

абзац п'ятий пункту 9 виключено

стислі відомості про можливі наслідки і рівень ризику, про здійснені суб'єктом господарювання заходи безпеки щодо запобігання аваріям та локалізації і ліквідації їх наслідків;

відомості про способи оповіщення та необхідні дії населення у разі виникнення аварії.

У разі коли в зоні впливу вражальних факторів аварії на об'єкті підвищеної небезпеки можуть опинитися інші регіони, органи, названі в абзаці першому цього пункту, оприлюднюють зазначені відомості також у друкованих засобах масової інформації цих регіонів.

Відомості про об'єкти підвищеної небезпеки військового призначення для оприлюднення у друкованих засобах масової інформації регіональної сфери розповсюдження Міноборони подає місцевим держадміністраціям або виконавчим органам місцевих рад.

(пункт 9 доповнено абзацом згідно з постановою
Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

10. Про можливе здійснення трансграничного впливу аварії на об'єкті підвищеної небезпеки суб'єкт господарювання інформує уповноважені органи, а також в установленому порядку через МЗС відповідні органи держав, території яких можуть зазнавати впливу таких аварій, і пункт зв'язку для цілей оповіщення про промислові аварії, який діє в Україні згідно з [Конвенцією про трансграничний вплив промислових аварій \(1992 рік\)](#).

11. Суб'єкт господарювання, у власності або користуванні якого є об'єкти підвищеної небезпеки, надає будь-якій фізичній або юридичній особі на її аргументований запит можливість ознайомитися із змістом декларації безпеки, а також з будь-якою іншою інформацією, яка стосується цих об'єктів.

Дані про об'єкти підвищеної небезпеки, які є державною або комерційною таємницею, подаються суб'єктом господарювання з урахуванням вимог відповідних нормативно-правових актів.

12. Декларація безпеки переглядається суб'єктом господарювання один раз на п'ять років. Декларація безпеки переглядається, уточнюється або розробляється в інші терміни у разі:

зміни умов діяльності об'єкта підвищеної небезпеки, що призводять до підвищення або зниження ступеня небезпеки та рівня ризику, незалежно від їх причин;

(абзац другий пункту 12 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

зміни та/або набрання чинності нормативно-правовими актами, що впливають на зміст відомостей, поданих у декларації безпеки;

будівництва в прилеглих районах нових підприємств (об'єктів), якщо це впливає на зміст відомостей, поданих у декларації безпеки;

обґрунтованої вимоги уповноваженого органу або громадськості.

13. Оригінал декларації безпеки та висновку експертизи, а також копії документів, що підтверджують передачу зазначених документів уповноваженим органам, зберігаються у суб'єкта господарювання, у власності або користуванні якого є об'єкт підвищеної небезпеки, протягом 25 років.

У разі припинення юридичної особи (смерті фізичної особи) - суб'єкта господарювання декларація безпеки та висновок експертизи підлягають передачі правонаступникові (спадкоємцеві), а у разі його відсутності - до державного архіву.

У разі відчуження об'єкта підвищеної небезпеки зазначені документи передаються його новому власнику.

14. Уповноважені органи ведуть облік декларацій безпеки об'єктів підвищеної небезпеки.

15. Включення декларації безпеки до Державного реєстру об'єктів підвищеної небезпеки здійснюється протягом 30 робочих днів після її подання суб'єктом господарювання до територіального органу Держпраці.

Територіальний орган Держпраці проводить реєстрацію декларацій безпеки з присвоєнням кожній реєстраційного номера (коду), що зазначається на її титульному аркуші.

(абзац другий пункту 15 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Абзац третій пункту 15 виключено

згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

Територіальний орган Держпраці не може вимагати інформацію та документи, не передбачені цим Порядком.

(абзац четвертий пункту 15 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

16. Протягом 10 робочих днів після реєстрації територіальний орган Держпраці письмово повідомляє суб'єкта господарювання про реєстраційний номер (код) декларації безпеки у Державному реєстрі об'єктів підвищеної небезпеки.

(пункт 16 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

17. Держпраці публікує до 1 березня поточного року в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації відомості щодо декларацій безпеки, зареєстрованих у Державному реєстрі об'єктів підвищеної небезпеки станом на 31 грудня попереднього року.

(пункт 17 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.2011 р. N 990)

18. Суб'єкти господарювання несуть відповідальність згідно із законодавством за повноту та достовірність відомостей, поданих у декларації безпеки.

Проведення експертизи декларації безпеки

19. Експертизу декларації безпеки можуть проводити суб'єкти господарювання всіх форм власності, що займаються науковою і науково-технічною діяльністю у сфері безпеки промислових об'єктів, у тому числі спеціалізовані експертні організації, акредитовані відповідно до вимог [Закону України "Про наукову та науково-технічну експертизу"](#) (далі - експертні організації).

Експертну організацію для проведення експертизи суб'єкт господарювання обирає самостійно. Експертизу не може проводити експертна організація, яка розробляла декларацію безпеки.

20. Умови проведення експертизи визначаються договором між суб'єктом господарювання та експертною організацією.

Дані про об'єкти підвищеної небезпеки, які є державною або комерційною таємницею, подаються суб'єктом господарювання з урахуванням вимог відповідних нормативно-правових актів.

21. У висновку експертизи дається оцінка повноти дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику, а також обґрунтованості та достатності прийнятих щодо зменшення рівня ризику, готовності до дій з локалізації і ліквідації наслідків аварій рішень.

Висновок експертизи повинен бути конкретним, об'єктивним, аргументованим і доказовим. Зауваження висловлюються із зазначенням назви розділу, сторінки та пункту (абзацу), щодо змісту якого вони робляться, супроводжуються посиланнями на вимоги відповідних нормативних документів та у разі потреби на науково-технічні і довідкові видання. Формулювання зауважень і висновків експертизи повинні тлумачитися однозначно.

22. Висновок експертизи повинен містити:

найменування виду експертизи із зазначенням її об'єктів;

виклад підстав для проведення експертизи;

відомості про експертну організацію та експертів;

дані про замовника та перелік об'єктів експертизи;

відомості про розглянуті в процесі експертизи документи та об'єкти;

результати проведення експертизи.

Висновок експертизи, підписаний експертами, які її проводили, затверджує керівник експертної організації. Підпис керівника засвідчується печаткою експертної організації.

23. Результати проведення експертизи повинні містити оцінку:

повноти і достовірності інформації, що міститься в декларації безпеки;

обґрунтованості результатів дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику;

обґрунтованості та достатності рішень, прийнятих на основі аналізу рівня ризику, для зниження його до прийнятної величини, готовності до дій з локалізації і ліквідації наслідків аварій.

24. Обґрунтованість результатів дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику визначається з урахуванням:

підстав для застосування фізико-математичних моделей і методів розрахунку;

підстав для обрання сценаріїв виникнення та розвитку аварій;

правильності та достовірності виконаних розрахунків рівня ризику і оцінки наслідків аварій;

повноти врахування факторів, що впливають на кінцеві результати.

25. У разі негативного висновку експертизи суб'єкт господарювання вправі подати декларацію безпеки на повторну експертизу після врахування зауважень.

26. Суб'єкт господарювання може оскаржити висновок експертизи декларації безпеки в установленому порядку.

27. Організація, що проводить експертизу декларації безпеки, несе відповідальність згідно із законодавством за її повноту, достовірність та об'єктивність.

Додаток
до Порядку декларування безпеки об'єктів
підвищеної небезпеки

Зразок

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада, підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

керівника суб'єкта господарської діяльності)

_____ 200_ р.
М. П.

ДЕКЛАРАЦІЯ безпеки об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки

(реєстраційний номер (код) декларації безпеки у Державному реєстрі об'єктів підвищеної небезпеки)

(найменування об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки)

(код об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки у Державному реєстрі об'єктів підвищеної небезпеки)

(повна та скорочена назва суб'єкта господарської діяльності)

(форма власності)

(ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності)

(орган, до сфери управління якого належить суб'єкт господарської діяльності)

(юридична адреса суб'єкта господарської діяльності)

(місцезнаходження об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки)

1. Загальні відомості про об'єкт (об'єкти) підвищеної небезпеки:

результати ідентифікації із зазначенням найменування та сумарної маси небезпечних речовин, за якими проводилася ідентифікація об'єкта;

зареєстровані види діяльності, пов'язані з експлуатацією об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки із зазначенням коду згідно з КВЕД;

вид, номер, дата видачі ліцензій на зареєстровані види діяльності, пов'язаної з експлуатацією об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки, передбачених законодавством;

вид, номер, дата видачі дозволів уповноважених органів виконавчої влади на початок роботи або види діяльності, пов'язаної з експлуатацією об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки, передбачених законодавством;

основний вид виконуваних на об'єкті (об'єктах) підвищеної небезпеки робіт;

склад об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки і перелік основних технологічних процесів та регламентів, пов'язаних з небезпечними речовинами;

умови приймання і зберігання сировини;

умови зберігання та відвантаження продукції;

загальна чисельність персоналу та працівників найбільшої зміни об'єкта (об'єктів) під час експлуатації;

розташування об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки на місцевості та відстань до міста (міст), інших населених пунктів, місць великого скупчення людей (житлові масиви, стадіони, кінотеатри, лікарні, школи тощо), транспортних магістралей, промислових об'єктів, природоохоронних об'єктів, цивільних об'єктів;

межі заборонних, охоронних і санітарно-захисних зон.

Додаються:

нотаріально завірнені копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта господарської діяльності, передбачених законодавством дозволів та ліцензій, а також договору страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарської діяльності за шкоду, яку може бути заподіяно аваріями на об'єкті (об'єктах) підвищеної небезпеки (у разі його укладення);

план промислового майданчика (генеральний план), його розміри та межі, де розташований об'єкт (об'єкти) підвищеної небезпеки;

перелік підприємств, установ та організацій, що можуть опинитися у небезпечній зоні аварії на об'єкті (об'єктах) підвищеної небезпеки із зазначенням відстані до них і максимально можливої чисельності персоналу;

перелік населених пунктів або житлових масивів великих міст, що можуть опинитися у небезпечній зоні аварії на об'єкті (об'єктах) підвищеної небезпеки із зазначенням відстані до них і максимально можливої чисельності населення.

2. Заходи щодо забезпечення безпеки об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки та локалізації і ліквідації наслідків аварій:

відповідність умов експлуатації об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки вимогам норм і правил безпеки із зазначенням найменувань нормативно-правових актів та нормативних документів, якими ці умови встановлюються;

відомості про систему професійної та протиаварійної підготовки персоналу із зазначенням термінів перевірки знань з питань охорони праці та техногенної безпеки, а також порядку допуску персоналу до роботи на об'єкті (об'єктах) підвищеної небезпеки;

організаційно-технічні заходи, спрямовані на забезпечення безпеки експлуатації об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки, у тому числі проведення технічного обслуговування та ремонту, розроблення і дотримання технологічних процесів та регламентів;

відомості про систему виробничого контролю за дотриманням вимог безпеки і охорони праці, проведення експертизи (аудиту) безпеки об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки, а також проведення та аналізу причин аварійних ситуацій і аварій;

заходи щодо локалізації і ліквідації наслідків аварій на об'єкті (об'єктах) підвищеної небезпеки, у тому числі перелік затверджених планів локалізації і ліквідації аварійних ситуацій і аварій, відомості про фінансові та матеріальні ресурси;

відомості про склад та дислокацію аварійних служб, підрозділів державної пожежної охорони, аварійно-рятувальних та інших формувань;

відомості про систему оповіщення у разі виникнення аварії на об'єкті (об'єктах) підвищеної небезпеки з наведенням схеми оповіщення та зазначенням дій персоналу і населення у випадку аварії.

Додаються:

перелік прийнятих з метою зниження рівня ризику рішень і здійснених з метою запобігання аваріям заходів;

нотаріально завірнені копії планів локалізації і ліквідації аварійних ситуацій та аварій;

відомості про посаду, прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону (факс) посадової особи суб'єкта господарської діяльності, відповідальної за інформування та взаємодію з громадськістю.

3. Результати аналізу ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику:

умови виникнення та розвитку імовірних аварій, перелік факторів і основних причин, що сприяють виникненню та розвитку аварій;

найменування та сумарна маса небезпечних речовин, що спричиняють аварії;

розміри імовірних зон дії вражальних факторів;

стислий опис сценаріїв імовірних аварій з урахуванням умови їх виникнення та розвитку;

перелік моделей і методів розрахунку, що застосовуються під час дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику;

дані про ступінь небезпеки та рівень ризику, а також про імовірність заподіяння шкоди населенню та довкіллю, очікувані збитки.

4. Дані про розробника декларації безпеки (у разі розроблення іншим суб'єктом господарської діяльності):

повна та скорочена назва;

юридична адреса;

ідентифікаційний код;

zareestrovaniy вид діяльності згідно з КВЕД;

номер телефону, факсу, електронна адреса.

5. Розрахунково-пояснювальна частина

Оформлюється згідно з ДСТУ 5008-95 (Документація. Звіти в галузі науки і техніки. Структура та правила оформлення).

Обґрунтування фізико-математичних моделей і методів розрахунку:

опис методів і моделей, обраних розробником для дослідження ступеня небезпеки та оцінки рівня ризику;

обґрунтування обраних фізико-математичних моделей, методів розрахунку та оцінок ступеня небезпеки та рівня ризику;

посилання на видання, де вміщено опис моделей і методів розрахунку;

природно-кліматичні умови, сейсмічність, ґрунти, топографічні характеристики місцевості та інші дані, що можуть характеризувати можливі зовнішні впливи природного характеру.

Характеристика небезпечних речовин (наводяться відомості про кожен небезпечну речовину):

найменування речовини;

формула (структурна або емпірична), склад;

фізико-хімічні властивості (молекулярна вага, температура кипіння, густина, агрегатний стан, колір, запах, поріг сприйняття та інші характерні ознаки);

вибухо- та пожежонебезпечність, токсичність;

реакційна здатність, корозійна активність;

вплив на людей та довкілля;

запобіжні заходи та засоби захисту;

методи переведення речовини в нешкідливий стан;

перша допомога потерпілим.

Відомості про технологію:

принципова технологічна схема із зазначенням основного технологічного обладнання та коротким описом технологічних процесів (регламентів) для всіх структурних підрозділів і технологічних стадій об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки;

опис систем автоматичного регулювання, блокування, сигналізації, протипожежного захисту, інших засобів безпеки;

перелік видів і план розміщення основного технологічного обладнання, в якому наявні небезпечні речовини, для всіх структурних підрозділів і технологічних стадій об'єкта (об'єктів) підвищеної небезпеки;

розподіл небезпечних речовин в обладнанні;

характеристика пунктів керування, а також розміщення персоналу об'єкта (об'єктів), адміністративних і структурних підрозділів із зазначенням середньої чисельності та чисельності найбільшої працюючої зміни.

Аналіз рівня ризику виникнення аварій:

перелік аварій та аварійних ситуацій, які виникали на об'єкті (тільки для об'єктів, що експлуатуються та/або реконструюються);

перелік аварій, які виникали на інших аналогічних об'єктах, або аварій, пов'язаних з наявними на об'єкті (об'єктах) небезпечними речовинами;

аналіз основних причин і факторів виникнення аварій;

визначення ймовірних причин і факторів, що призводять до виникнення аварій;

визначення типових сценаріїв імовірних аварій;

оцінка кількості небезпечних речовин, що беруть участь в аварії;

розрахунок імовірних зон дії вражальних факторів;

визначення об'єктів "турботи" суспільства, які потрапляють у зону дії вражальних факторів і для яких існує ризик негативних наслідків їх впливу;

оцінка можливих негативних наслідків для визначених об'єктів "турботи" суспільства (кількість потерпілих, ступінь руйнувань, матеріальні втрати, збитки тощо).

Об'єктами "турботи" суспільства, для яких аварії на об'єктах підвищеної небезпеки можуть мати негативні наслідки, вважаються:

люди (персонал підприємств і населення сіл, селищ, міст);

матеріальні цінності усіх форм власності;

об'єкти комунального господарства та забезпечення життєдіяльності;

культурні цінності;

природоохоронні об'єкти (парки, заповідники, популяції рідкісних тварин тощо);

флора та фауна;

атмосфера;

водне середовище (ріки, водойми, морська акваторія тощо);

земля, включаючи ґрунтові води;

інші об'єкти впливу.

Ситуаційний план (графічне зображення у масштабі максимальних зон можливого ураження для найбільш небезпечних за своїми наслідками та для найбільш імовірних сценаріїв аварії):

виробничий майданчик (територія) та межі санітарно-захисної зони об'єкта (об'єктів) підвищеної безпеки;

міста, населені пункти та житлові масиви;

місця великого скупчення людей;

транспортні магістралі;

природні та природоохоронні об'єкти;

промислові підприємства (об'єкти);

інші життєво важливі (важливі для життєдіяльності) об'єкти;

зони дії вражальних факторів імовірних аварій.

Список використаних джерел:

перелік нормативно-правових актів, нормативних документів, науково-технічних та довідкових видань, що використовувалися для складання декларації безпеки об'єкта (об'єктів) підвищеної безпеки.

6. Висновок (узагальнена оцінка ступеня безпеки та рівня ризику виникнення аварій на об'єкті

ктах

) Декларацію безпеки склав

підв

ище

ної безпеки).

_____ (посада)

_____ (підпис)

_____ (ініціали та прізвище)